

РЕШЕНИЕ

№ 120

гр. и, 10.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – и, ПЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър Г. Цончев

при участието на секретаря НИКОЛЕТА Г. КУЗЕВА
като разгледа докладваното от Димитър Г. Цончев Административно наказателно дело № 20221840200086 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 58д и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на ДЗЗД „д“, ЕИК, адрес: с. в, общ. и, местност г № 1, представлявано отз против Наказателно постановление № 23-2100114/13.01.2022 г. на директора на дирекция „.....“ към главна дирекция „Инспектиране на труда“, с което за нарушение на чл. 16, т. 1, б. „а“ от Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи /обн. в ДВ бр. 37 от 04.05.2004 г., в сила от 05.11.2004 г., издадена от министъра на труда и социалната политика и министъра на регионалното развитие и благоустройството/, на основание чл. 413, ал. 2 във вр. с чл. 412а, т. 2 КТ на жалбоподателя, в качеството на работодател, е наложено наказание имуществена санкция в размер на 5 000 лв.

В жалбата се претендира отмяна на наказателното постановление при изложени съображения.

В писмено становище АНО оспорва жалбата като неоснователна. Моли за потвърждаване на НП, като правилно и законосъобразно и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН от процесуално легитимирана страна срещу акт, подлежащ на въззивно обжалване.

Разгледана по същество е неоснователна.

От фактическа страна:

На 01.11.2021г. при проверка по спазване на трудовото законодателство на ДЗЗД „д“, на обект участък от изграждане на Тунел 2, път 1, изход, от км 39+010 до км. 38+940, който е част от проект за модернизация на железопътен участък „....“, по обособени позиции 1. Модернизация на железопътна отсечка от км. 22+554 до км. 42+200, участък: Междуградие РП ... – РП в – изток, подобен тунел 2 находящ се в землището на с. в, осъществена на 01.11.2021 г. от свидетелките К. и Т., в качеството им на служители в дирекция „.....“, било установено, че на 30.10.2021 г. дружеството, в качеството на работодател, при осъществяване на строителни и монтажни работи, не е изпълнил задължението си да осигури извършването на строително монтажни работи по изграждане на първична крепежна облицовка в технологична последователност, по начин по който е определена от проектанта, разработил плана по безопасност и здраве, в т.ч. 2.3 част „Технически решения за укрепване и облицоване на тунелите“, т. 2.3.1 „Първична/крепежна/облицовка“ – не се покрива необходимата дебелина на пръскания бетон, арматурни мрежи, стоманени ферми по вече монтирани части от първична крепежна облицовка, не е спазена технологията при изпълнение на първичната облицовка, като след монтажа на изпреварващия крепеж и преди започване на изкопните работи не е положен втори пласт пръскан бетон в последната монтирана стоманена ферма. В хода ѝ констатирали, че изпълнението е несъответстващо на проектната документация, наличие на конструктивен риск за строителя, който създава опасност за целостта на конструкцията, поява на деформации, надвишаващи предвидените в проекта, в следствие на което са пострадали трима от работниците – един с охлузни рани, един с тежки наранявания и един умира на място.

За тази констатация е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 23-2100114 от 17.11.2021 г. от М.М. – . – в качеството на главен инспектор при Дирекция „.....“ срещу жалбоподателя за нарушение на чл. 16, т. 1, б. „а“ от Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи /обн. в ДВ бр. 37 от 04.05.2004 г., в сила от 05.11.2004 г., издадена от министъра на труда и социалната политика и министъра на регионалното развитие и благоустройството/.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение е от директора на Дирекция „.....“ към Главна дирекция „Инспектиране на труда“ е издадено обжалваното в настоящото производство Наказателно постановление № 23-2100114/13.01.2022 г., с което за нарушение на чл. 16, т. 1, б. „а“ от Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи / обн. в ДВ бр. 37 от 04.05.2004 г., в сила от 05.11.2004 г., издадена от министъра на труда и социалната политика и министъра на регионалното развитие и благоустройството/ на жалбоподателя ДЗЗД „д“, в качеството му на работодател, на основание чл. 413, ал. 2 от КТ, е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лв.

По доказателствата:

Горната фактическа обстановка се установява от събраните гласни доказателства обективирани в показанията на свид. К., Т., М. - . и от

писмените доказателства – протокол за извършена проверка № ПР2137942 от 17.11.2021 г., ведно с приложена документация, Акт за спиране от 01.11.2011г., Заповед № 3-0057/14.01.2022 г., 3-0058/11.02.2014 г., 3-0025/08.01.2019 г., 3-0024/08.01.2019 г., ЧР-1313/04.09.2020 г. на изпълнителен директор на ГД изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, длъжностна характеристика за длъжност „главен инспектор“.

Съдът кредитира изброените доказателствени източници като логични, последователни и непротиворечиви. Те са взаимно допълващи се и изцяло установяват възприетата от АНО фактическа обстановка.

Така от показанията на свидетелите ., К. и Т. се установява, че при извършената на място проверка на 01.11.2021 г. и по документи в сградата на ДИТС на 04.11.2021г. и 17.11.2021г., след постъпил сигнал за злополука по време на работа с пострадали 3 лица, се установило, че дружеството не е изпълнило технологичната последователност определена в План за безопасност и здраве при работа на етапите. Запознали са се с писмени документи, огледали са и мястото. От показанията на свидетелките се установява, че в хода на проверката разбрали, че при извършването на 30.10.2021 г. строително монтажни дейности в момент на монтиране на последна арматурна мрежа на свода на калотата от забоя се откъсва голям скален къс, който затиска към парапета на „коша“ двама от пострадалите, а третият успява да се предпази свивайки се на дъното на коша. Установили, че рискът за работещите е бил обусловен от обстоятелството, че за извършването на не е спазена технологичната последователност за работа, като не е положен втори пласт бетон с дебелина 27 сантиметра. Това създадо опасност за целостта на конструкцията, появата на деформации, нещо повече, като следствие дори е възникнала трудова злополука, довела до смъртта на работник. Показанията на свидетелките относно горните обстоятелства намират подкрепа в протокола за извършена проверка от 17.11.2021 г., обективизираните в същия веществени доказателства снимки, както и в писмените доказателства.

Предвид липсата на каквито и да е противоречия, съдът намира, че от изброените доказателства по несъмнен начин се установява правилно приетата от АНО фактическа обстановка.

От правна страна:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС/, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото, въз основа на него НП, са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност. Компетентността на актосъставителя и АНО се доказва от приложените заповеди предвид разпоредбата на чл. 416, ал. 5 КТ.

Съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването на АУАН и НП – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, чл. 42, чл. 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН.

Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП, като с изискуемата се от закона конкретика административните органи са очертали времето, мястото, механизма и обстоятелствата, при които са били извършени нарушенията.

Административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно – 1 година от извършване на нарушението. От своя страна обжалваното наказателно постановление е постановено в законоустановения 6-месечен срок. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна.

Налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очертана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова квалификация, досежно нарушението по чл. 58, т. 3 от ЗДвП. Нарушението е описано с всички съставомерни признаци.

Съдът изцяло споделя правните изводи на АНО.

Не се споделят доводите, за липса на надлежно описание на нарушението и нарушените законни разпоредби. Те са надлежно описани в АУАН и НП. Лишени от основание са и твърденията, че фактическите изводи са изградени въз основа на предположения. Напротив същите са надлежно доказани в хода на производството, като липсват доказателства, които дават основание да се приеме различна фактическа основа.

При това положение жалбоподателят законосъобразно е наказан за нарушение на чл. 16, т. 1, б. „а“ от Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи / обн. в ДВ бр. 37 от 04.05.2004 г., в сила от 05.11.2004 г., издадена от министъра на труда и социалната политика и министъра на регионалното развитие и благоустройството/, за това че на 01.11.2021г. при проверка по спазване на трудовото законодателство на обект участък от изграждане на Тунел 2, път 1, изход, от към 39+010 до км. 38+940, който е част от проект за модернизация на железопътен участък „...“, по обособени позиции 1. Модернизация на железопътна отсечка от км. 22+554

до км. 42+200, участък: Междуградие РП ... – РП в – изток, подобен тунел 2 находящ се в землището на с. в, осъществена на 01.11.2021 г. от свидетелките К. и Т., в качеството им на служители в дирекция „.....“, било установено, че на 30.10.2021 г. дружеството, в качеството на работодател, при осъществяване на строителни и монтажни работи, не е изпълнил задължението си да осигури извършването на строително монтажни работи по изграждане на първична крепежна облицовка в технологична последователност, по начин по който е определена от проектанта, разработил плана по безопасност и здраве, в т.ч. 2.3 част „Технически решения за укрепване и облицоване на тунелите“, т. 2.3.1 „Първична/крепежна/облицовка“ – не се покрива необходимата дебелина на пръскания бетон, арматурни мрежи, стоманени ферми по вече монтирани части от първична крепежна облицовка, не е спазена технологията при изпълнение на първичната облицовка, като след монтажа на изпреварващия крепеж и преди започване на изкопните работи не е положен втори пласт пръскан бетон в последната монтирана стоманена ферма, като не са поставени знаци, табели и ограждения при ремонтните дейности, както и че не са били предприети адекватни мерки за запазване здравето и живота на работниците, работещи в опасната зона.

Дружеството жалбоподател има качеството работодател, предвид разпоредбата на § 1, т. 1. КТ, тъй като е дружество, създадено по реда на ЗЗД, което е наело работници по трудово правоотношение за извършване на работа. То попада в дефиницията, дадена по-горе, а предвид чл. 412а, т. 2 КТ не може да има никакви съмнения, че е надлежен субект на АНО.

От своя страна, административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е приложил санкционната разпоредба на чл. 413, ал. 2 КТ, която предвижда отговорност за работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание. Налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очертана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова квалификация. Ето защо, съдът намира, че материалният закон също е приложен правилно.

В процесния случай въпросът за вината се явява ирелевантен, предвид обстоятелството, че отговорността на жалбоподателя е обективна и касае неизпълнени задължения към държавата /арг. от чл. 83 ЗАНН/.

Не е налице маловажен случай, тъй като нарушението е създавало опасност за живота и здравето на работещите, като дори е резултирало в причиняване на смърт и телесни увреждания на няколко работници.

Вида на наказанието е правилно определен. По размера на наказанието наложената имуществена санкция (5 000 лева), настоящият съдебен състав намира за необходимо да отбележи, че същият е правилно определен в границите нормата на чл. 413, ал. 2 КТ. В конкретния случай административнонаказващият орган е преценил добросъвестно обуславящите

отговорността обстоятелства, обективирал е вътрешното си убеждение и е наложил „имуществена санкция гравитираща около в предвидения от закона среден размер. Сметчаващи отговорността обстоятелства не са установени. Правилно е като отегчаващо е отчетено обстоятелството, че именно в резултат на процесното нарушение е настъпила трудова злополука, довела до сериозно увреждане на телесния интегритет на двама от работниците в обекта и смъртта на трети работник, както и че са били създадени предпоставки за виталната застрашеност на множество физически лица, които са изпълнявали трудовите си функции на посоченото място. Ето защо размерът на имуществената санкция не е явно несправедлив, съответства на завишената обществена опасност на неизпълненото правно задължение и ще допринесе за отстраняване на бъдещо неправомерно поведение във връзка с визираната дейност, представляваща източник на повишена опасност. Впрочем за частично постигнатия превантивен ефекти сочат и показанията на разпитаните свидетелки, които изясняват, че при последваща проверка констатираните нарушения са били отстранени.

Съдът, констатира че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание не е опорочена поради допуснати съществени процесуални нарушения, а отговорността на жалбоподателя е ангажирана правилно.

Поради изложеното наказателното постановление следва да бъде потвърдено на основание чл. 63, ал. 9 ЗАНН.

Предвид изхода на делото основателно е искането на процесуалния представител на АНО за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Разпоредбата на чл. 63д, ал. 5 ЗАНН сочи, че то се определя по преценка на съда, като е установен единствено неговият максимален размер. В случая съдът намира, че възнаграждението следва е в размер на 50 лв., тъй като делото не разкрива висока фактическа и правна сложност. Типово е за процесуалния представител на АНО, освен това юрисконсултът е представлявал органа без явяване в съдебно заседание, т.е. единствено посредством кратко писмено становище.

Мотивиран от изложеното, съдът основание чл. 63, ал. 2, т. 5 вр. чл. 58д, т. 1 ЗАНН,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-2100114/13.01.2022 г. на директор на дирекция „.....“ към главна дирекция „Инспектиране на труда“.

ОСЪЖДА ДЗЗД „д“, ЕИК, адрес: с. в, общ. и, местно ст г № 1 **ДА ЗАПЛАТИ** на „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА СОФИЙСКА ОБЛАСТ“ сумата от **50 лв.** разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба по реда на АПК пред Административен съд–София област **в 14-дневен срок** от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – и: _____